

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15.328 van 29 augustus 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats : X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 april 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. WAEGEMANS loco advocaat J. KEULEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De feiten

Het door verzoekster niet betwiste feitenrelaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt :

"U werd op 4 maart 2008 gehoord van 12u01 tot 12u55 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Rom machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u een Roma-zigeuner, afkomstig uit Kosovo, meerbepaald uit Gracanica. U zou vijf jaar geleden traditioneel zijn gehuwd met Renato (M.) (OV.6.191.747). Uw partner zou vaak door Albanezen zijn lastiggevallen en geslagen. Korte tijd voor uw vertrek, zouden Albanezen aan uw deur zijn gekomen en u hebben bedreigd. Omdat u Albanezen en Serviërs vreesde besloot u uw land te verlaten. Enkele dagen voor uw aankomst in België zou u samen met uw partner Renato (M.), uw drie kinderen, uw schoonouders en uw schoonbroer Gracanica hebben verlaten. Uw schoonouders en uw schoonbroer zou u tijdens de reis uit het oog zijn verloren. Op 6 december 2007 heeft u in België een asielaanvraag ingediend. U bent in het bezit van een Joegoslavisch reispaspoort (dd.12/11/2004); een geboorteakte (dd.30/11/2006) en een nationaliteitsbewijs (dd.06/09/2006)."

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster roept in een enig middel de schending in van de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheids- en vertrouwensbeginsel en de motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur. Zij geeft een theoretische uiteenzetting over de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding en de motiveringsverplichting. Verzoekster is, zo stelt zij, Roma en afkomstig uit Kosovo, hetgeen niet wordt betwist in de bestreden beslissing. Uit de feiten blijkt volgens verzoekster dat zij niet kan terugkeren en daarom minstens de subsidiaire bescherming dient te genieten, terwijl hierover niet afdoende is gemotiveerd.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster niet aanvoert op welke manier “het redelijkheids- en vertrouwensbeginsel” zouden zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werd geschonden door de bestreden beslissing. Het middel is in zoverre niet ontvankelijk.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, dat verzoekster tijdens dat gehoor de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten – het gehoor nam zo een uur in beslag – en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Zij maakte geen opmerkingen betreffende het gehoor bij het Commissariaat-generaal. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze heeft beoordeeld en haar beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St., nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., nr. 165.215, 28 november 2006), en verzoekster toont niet aan dat dat anders is. Het middel is in zoverre niet gegrond.

2.4. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt :

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw uw verblijf in Gracanica/Kosovo tijdens de laatste jaren voor uw vertrek naar België in december 2007.

Zo bent u niet in het bezit van enig document waaruit uw verblijf in Gracanica/Kosovo voor uw komst naar België blijkt. U niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door een afdeling van de -voornamelijk voor de etnische minderheden- aanwezige parallelle Servische administratie in Kosovo of van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN administratie in Kosovo (UNMIK) die sinds juni 1999 verantwoordelijk is voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo. Gevraagd naar het eventueel bezit van UNMIK-documenten vroeg u wat hiermee bedoeld werd (CGVS p. 9). Nochtans is UNMIK een begrip dat sinds het einde van de oorlog in 1999 onlosmakelijk verbonden is met het dagelijkse leven in Kosovo. UNMIK (United Nations Administration Mission in Kosovo), is de door de Verenigde Naties in het leven geroepen organisatie die vanaf juli 1999 het administratieve toezicht en bestuur in Kosovo heeft waargenomen. Uw bewering dat u geen identiteitskaart had omdat u deze niet nodig had is geenszins ernstig, gezien de registratie en het bezit van een identiteitskaart ook in Kosovo de voorwaarde is om u te kunnen beroepen op een aantal fundamentele rechten en om te kunnen genieten van sociale basisvoorzieningen. U bent evenmin in het bezit van enig geboorte- en/of inschrijvingsbewijs van uw kinderen. Uw bewering dat u te bang was om uw kinderen te laten registreren is geenszins onderbouwd en, gezien de aanwezigheid van zowel een UNMIK- als een Servische administratie in Gracanica, niet overtuigend (gehoor CGVS p. 4). De door u neergelegde documenten (uw geboortebewijs, uw geboorteakte en uw paspoort) bevestigen uw identiteit en origine uit Kosovo. Deze documenten geven echter geen informatie over uw verblijfssituatie voor uw komst naar België. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde uw reispaspoort zelf bij de gemeente Gracanica te hebben aangevraagd en te hebben verkregen. Uit de gegevens van dit paspoort blijkt echter dat het werd afgegeven bij de Servisch-Montenegrijnse ambassade in Rome (Italië). Geconfronteerd met dit

gegeven ontkende u ooit in het buitenland te zijn geweest en/of er een paspoort te hebben aangevraagd/verkregen (CGVS p 20). Hoewel u beweert steeds in Gracanica te hebben gewoond verklaarde u dat er in Gracanica slechts één Roma-wijk zou zijn (CGVS p.5), terwijl Gracanica in werkelijkheid twee Roma-wijken telt. U bent niet op de hoogte van de al dan niet aanwezigheid van een Roma-organisatie in Gracanica, terwijl de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) er een "Roma community center" heeft opgericht. Ook de Roma-verantwoordelijke in Gracanica kent u niet (CGVS p.6). U blijkt niet op de hoogte te zijn van de aanwezigheid van KFOR-troepen (Kosovo Force) in en rond Gracanica. U verklaarde dat u hoorde dat er KFOR-troepen in Mitrovica zouden zitten die van daaruit af en toe naar Gracanica kwamen (CGVS p.10). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat de invalswegen van en naar Gracanica omwille van veiligheidsredenen vanaf 1999 adhv vaste checkpoints door KFOR werden gecontroleerd. Deze vaste checkpoints, die in 2002 werden opgeheven, werden na de onlusten die in Kosovo plaatsvonden in maart 2004 en die voornamelijk gericht waren tegen etnische Serviërs opnieuw ingesteld. Daarnaast wordt ook het orthodoxe klooster van Gracanica permanent bewaakt door KFOR-troepen. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd. Gelet op wat voorafgaat kan uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België niet worden vastgesteld en kan evenmin worden vastgesteld dat u daadwerkelijk het slachtoffer was/kan zijn van hetzij van een vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het kader van de asielaanvraag van uw partner, (M.) Renato, heb ik eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Een kopie van deze beslissing vindt u in kopie in bijlage bij het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.5. De motieven van de bestreden beslissing kunnen er dus op eenvoudige wijze in worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan (R.v.St., nr. 167.477, 5 februari 2007; R.v.St., nr. 1.64.298, 31 oktober 2006; R.v.St., nr. 163.358, 10 oktober 2006; R.v.St., nr. 163.357, 10 oktober 2006; R.v.St., nr. 149.149, 21 september 2005; R.v.St., nr. 149.148, 21 september 2005). Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Zij poneert wel dat de weigering van de subsidiaire bescherming niet afdoende gemotiveerd is, doch toont dit niet aan, terwijl de Raad vaststelt dat de motieven onder punt B. van de bestreden beslissing evenzeer betrekking hebben op de weigering van de vluchtelingenstatus als op deze van de subsidiaire beschermingsstatus, getuige daarvan de eraan voorafgaande zinsnede "Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verblijf in Gracanica/Kosovo tijdens de laatste jaren voor uw vertrek naar België in december 2007" en het onder C. Conclusie gestelde : "Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet".

Verzoekster voert in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

2.6. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.7. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen daarvoor niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.8. De Raad stelt vast dat verzoekster enkel op algemene wijze stelt dat zij Roma is, afkomstig uit Kosovo, en dat op basis van dit gegeven haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend, doch op geen enkele wijze de hierboven geciteerde motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, op een concrete wijze tracht te weerleggen. De overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of betrokken asielzoekster werkelijk recentelijk afkomstig is uit de streek die zij beweert te zijn ontvlucht, teneinde de waarachtigheid van haar relaas te evalueren en de gegrondheid van haar vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade te objectiveren. Het is niet onredelijk dat die overheid tracht haar kennis hierover te toetsen, te meer nu verzoekster geen enkel stuk kan voorleggen dat haar voorgehouden verblijf zou kunnen staven. Van een asielzoeker mag voorts verwacht worden dat deze kan antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de steden waar hij gewoond zou hebben. De door verzoekster geëtaleerde onwetendheid, samengenomen met het gebrek aan stavingsstukken en het feit dat haar verklaringen omtrent haar reispaspoort niet stroken met de inhoud ervan, verhinderen dat er enig geloof kan worden gehecht aan haar verblijf in Kosovo tijdens de laatste jaren voor haar vertrek naar België. Op grond van de door verzoekster niet in concreto betwiste en door de Raad pertinent en afdoende bevonden motieven in de bestreden beslissing kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij stelt dat verzoeksters werkelijke verblijfssituatie voor haar komst naar België niet kan worden vastgesteld en dus evenmin kan worden vastgesteld dat zij daadwerkelijk het slachtoffer was/kan zijn hetzij van een vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekster kan dus niet worden bijgetreden waar zij stelt dat de nood aan subsidiaire bescherming niet afdoende werd gemotiveerd. Zij heeft, nu het onmogelijk blijkt een correct beeld te krijgen van zijn verblijfssituatie de laatste jaren voor haar vertrek naar België, door haar eigen toedoen het vaststellen van elke band met de actuele situatie in Kosovo onmogelijk gemaakt.

2.9. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het enig middel niet gegrond is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 augustus 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE.

A WIJNANTS.